

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1961-1962.

21 NOVEMBER 1961.

WETSVOORSTEL

er toe strekkende de Minister van Landbouw te belasten met het indienen van een jaarlijks verslag over de land- en tuinbouweconomie.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het voornaamste doel van het onderhavige voorstel bestaat erin een grondige jaarlijkse studie omtrent onze land- en tuinbouweconomie te doen instellen. Waarom een *jaarlijkse* studie? Omdat de toestanden zich voortdurend wijzigen en het beslist noodzakelijk blijkt de evolutie ervan en hun schommelingen van dichtbij te volgen. Door deze aangepaste studie zullen we een betere kijk hebben op de verschillende sectoren van deze zeer belangrijke bedrijfstak.

Het verslag zal de pers het nodige materiaal aan de hand doen om de ganse openbare opinie vertrouwd te maken met de werkelijke positie en ook met de noden van onze land- en tuinbouwers.

Op grond van dit uitgebreid onderzoek zal de regering de maatregelen kunnen treffen welke noodzakelijk worden geacht om aan de landbouwers de sociale bestaansvoorwaarden te waarborgen welke overeenstemmen met die van andere vergelijkbare beroepsgroepen, en om ze te laten deelnemen aan de stijging van het nationaal inkomen. Wij zijn er ook stellig van overtuigd dat deze studie en de maatregelen welke dienvolgens zullen genomen worden in niet geringe mate zullen bijdragen om aan de Belgische bevolking de best mogelijke voorziening in voedingswaren te verzekeren. Tevens zal deze documentatie ons dienstig zijn bij de verdere ontwikkeling van de Europese landbouwintegratie.

Om zijn sociale en tevens nationale zending te kunnen volbrengen, moet de land- en tuinbouw een zeker welvaartpeil bereiken en behouden. Een arme landbouwersstand remt de opgang van de volkswelvaart, evenals een ziekelijk orgaan de lichamelijke gezondheid ondermijnt. De land- en tuinbouw moet evenals elke bedrijfstak over de financiële en technische middelen beschikken om de bedrijven te moderniseren en de exploitatie in de beste voorwaarden te doen geschieden en tot het hoogste rendement op te

Chambre des Représentants

SESSION 1961-1962.

21 NOVEMBRE 1961.

PROPOSITION DE LOI

chargeant le Ministre de l'Agriculture du dépôt d'un rapport annuel sur la situation de l'économie agricole et horticole.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'objet essentiel de la présente proposition de loi est d'établir une étude annuelle approfondie de la situation de notre économie agricole et horticole. Pourquoi une étude *annuelle*? Les situations variant constamment. Il paraît absolument indispensable de suivre de près leur évolution ainsi que leurs fluctuations. Cette étude appropriée nous donnerait une meilleure vue d'ensemble des divers secteurs de cette branche très importante de notre économie.

Cette étude fournirait à la presse les éléments nécessaires en vue de familiariser l'opinion publique avec la situation réelle ainsi qu'avec les besoins de nos agriculteurs et de nos horticulteurs.

Se basant sur cette enquête approfondie, le Gouvernement sera à même de prendre les mesures estimées nécessaires pour garantir aux agriculteurs des conditions sociales égales à celles d'autres groupes professionnels et afin de les associer à l'accroissement du revenu national. Je suis persuadé que cette étude ainsi que les mesures à prendre à cet effet contribueront dans une large mesure à assurer à la population belge le meilleur approvisionnement possible en produits alimentaires. En outre, cette documentation nous serait utile en vue du développement de l'intégration agricole européenne.

Pour pouvoir remplir leur mission sociale et nationale, l'agriculture et l'horticulture doivent atteindre et maintenir un certain degré de prospérité. Une population agricole pauvre freine le progrès de la prospérité nationale, tout comme un organe malade mine la santé physique de l'individu. Au même titre que les autres industries, l'agriculture et l'horticulture doivent pouvoir disposer des moyens financiers et techniques nécessaires à la modernisation des entreprises, pour en assurer l'exploitation dans les meil-

voeren, ten einde aldus in de gunstigste voorwaarden voor de voedselvoorziening van de bevolking te kunnen zorgen.

Aan deze overweging kan men nog toevoegen dat een welvarende land- en tuinbouwersstand een zeer gewaardeerde klant is van onze handel, onze ambachten en onze nijverheid.

Bondig samengevat kunnen wij dus zeggen dat, zo enerzijds een officiële studie het zal mogelijk maken de tekortkomingen en gebreken in onze landbouw te ontdekken, anderzijds daardoor eveneens de mogelijkheid zal worden geboden om de nadelige maatregelen aan het licht te brengen en ongedaan te maken, en de land- en tuinbouw volledig in te schakelen in de algemene economische en sociale politiek, welke erop gericht is de landbouwersbevolking te laten delen in de stijgende ontwikkeling van het Belgisch volksinkomen.

Eveneens blijf ik ervan overtuigd dat een grondige studie veel vooroordelen zal uit de weg ruimen, en een nuttige voorlichting zal betekenen voor de verbruikers die al te dikwijls het land- en tuinbouwersinkomen schatten naar de prijs die ze bij de winkelier betalen, zonder te weten wat van deze som ten goede komt aan de producent, voor zijn werk, zijn zorgen en zijn risico's.

Door een werkelijk beeld van de toestanden in de landbouw te schetsen zal bij de bevolking een juister inzicht ontstaan in de noden van deze aan vele landgenoten onbekende stand. Onbekend is dikwijls onbemind en al te vaak miskend. Deze studie moet de brug der toenadering bouwen tussen de land- en tuinbouwers enerzijds en de andere geledingen van de nationale gemeenschap anderzijds. Met deze toenadering zal onvermijdelijk een grotere waardering groeien voor de landarbeid en voor het hard boerenleven en, naar ik hoop, zelfs bewondering voor de maatschappelijke groep die door haar vakkennis, haar bekwame techniek, haar taaië strijd tegen de weersomstandigheden en door haar onverwoestbare werklust, schatten ontrukkt aan de bodem welke voor 80 % de voedselvoorziening van het land dekken. Wanneer de openbare opinie gunstig zal gestemd zijn tegenover de land- en tuinbouwersklasse, zal het heel wat gemakkelijker vallen een doelmatige politiek uit te bouwen.

leures conditions et pour en porter le rendement au maximum; ceci afin de pouvoir ravitailler la population dans les conditions les plus favorables.

A ces considérations vient s'ajouter le fait qu'une agriculture et une horticulure prospères constituent une clientèle importante pour notre commerce, nos entreprises artisanales et notre industrie.

En résumé, nous pouvons dire que, si une étude officielle permettra, d'une part, de mettre en lumière les défauts et les lacunes de notre agriculture, elle créera, d'autre part, la possibilité de déceler et de supprimer les mesures préjudiciables, et d'intégrer l'agriculture et l'horticulture dans l'ensemble de la politique économique et sociale qui tend à associer la population agricole à l'évolution croissante du revenu national belge.

Je suis persuadé qu'une étude approfondie éliminera beaucoup de préjugés et qu'elle éclairera utilement les consommateurs qui, trop souvent, évaluent les revenus agricoles et horticoles en fonction du prix qu'ils paient au détaillant, sans connaître la part du producteur pour son travail, sa peine et ses risques.

L'image réelle de la situation de l'agriculture donnera à la population une notion plus exacte des nécessités de cette classe ignorée par tant de nos concitoyens. Inconnu est souvent méconnu. Cette étude doit jeter le pont qui facilitera le rapprochement entre les agriculteurs et les horticulteurs, d'une part, et les autres secteurs de la vie nationale, d'autre part. Ce rapprochement entraînera inévitablement une plus grande estime pour le travail et le labeur des cultivateurs et, nous l'espérons, même de l'admiration pour cette classe sociale qui, par sa compétence, sa technique et sa lutte opiniâtre contre les conditions atmosphériques et son activité inlassable, a arraché à la terre des richesses qui couvrent 80 % du ravitaillement du pays. Le jour où l'opinion publique sera favorablement disposée à l'égard des agriculteurs et horticulteurs, il sera beaucoup plus aisé d'élaborer une politique efficace.

J. VAN DEN EYNDE.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

De Minister van Landbouw dient jaarlijks, vóór 15 maart, beurtelings bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers en bij de Senaat een verslag in over de toestand van de land- en tuinbouweconomie gedurende het verlopen jaar.

Art. 2.

Dit verslag vermeldt voor de land- en tuinbouwexploitaties, ingedeeld in categorieën naar gelang van de omvang en het type van de bedrijven :

1° het bedrag van de bruto- en netto-opbrengst en de dito uitgaven;

2° het bedrag van de lonen toekomende aan al de voor het bedrijf noodzakelijke arbeidskrachten, onverschillig of die al dan niet tot het gezin van de exploitant behoren;

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

Le Ministre de l'Agriculture dépose annuellement, avant le 15 mars, et alternativement à la Chambre des Représentants et au Sénat, un rapport sur la situation de l'économie agricole et horticole au cours de l'année écoulée.

Art. 2.

Ce rapport indique, pour les exploitations agricoles et horticoles, réparties en catégories d'après leur importance et leur type d'exploitation :

1° le montant du rendement brut et net ainsi que des dépenses brutes et nettes;

2° le montant des salaires payés à l'ensemble de la main-d'œuvre indispensable à l'exploitation, que cette main-d'œuvre fasse partie ou non de la famille de l'exploitant;

3° het bedrag voor de vergoeding van de bedrijfsleiding;

4° de rente van het belegde kapitaal.

Art. 3.

Wanneer het gemiddelde kostenniveau van bepaalde hoofdproducten van land- en tuinbouw hoger ligt dan de prijzen welke de voortbrenger er voor ontvangt bij de afzet, deelt de Minister op het einde van zijn verslag mede welke maatregelen hij getroffen heeft of van zins is te nemen ten einde het noodzakelijk evenwicht in de verhouding tussen kost- en verkoopprijzen te herstellen.

Overgangsbepaling.

Art. 4.

Dit verslag wordt voor het eerst in één van beide Kamers ter tafel gelegd vóór 15 maart 1962.

16 november 1961.

3° le montant d'indemnisation de la direction de l'exploitation;

4° l'intérêt du capital investi.

Art. 3.

Lorsque pour certains produits essentiels de l'agriculture ou de l'horticulture le niveau moyen des frais dépasse le prix que le producteur en reçoit lors de la vente, le Ministre signale à la fin de son rapport les mesures prises ou envisagées en vue de rétablir l'équilibre nécessaire entre les prix de revient et les prix de vente.

Disposition transitoire.

Art. 4.

Ce rapport est déposé pour la première fois sur le bureau de l'une des deux Chambres avant le 15 mars 1962.

16 novembre 1961.

J. VAN DEN EYNDE,
J. VAN ROYEN,
A. DE NOLF,
J. DUPONT,
L. DELHACHE,
E. COOREMAN.
